

Τα τρία μήλα του Παραδείσου (Τα μήλα της Αγίας Ειρήνης Χρυσοβαλάντου)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Από τις διηγήσεις των αγίων της Εκκλησίας μας πληροφορούμαστε ότι πολλές φορές οι άγιοι, την ώρα της προσευχής τους, αξιωνόντουσαν από το Θεό να δουν και να απολαύσουν τον τόπο που χαρίζει ο Θεός σ' αυτούς που θα τύχουν του ελέους και της ευσπλαχνίας Του, τον Παράδεισο. Γι' αυτόν μίλησε με θαυμασμό πρώτος ο απόστολος Πάυλος, όπως μας πληροφορεί η Καινή Διαθήκη. Στη συνέχεια όμως, ένα μεγάλο, αναρίθμητο πλήθος από αγίους ερημίτες, ασκητές και άλλους εραστές της δόξας του Θεού, αξιώθηκαν αυτής της καταπληκτικής εμπειρίας.

Η αγία Ειρήνη ήταν ένα απ' αυτά τα ευλογημένα άτομα που πολλές φορές, κατά την διάρκεια της πύρινης προσευχής της στον αγαπημένο της Ιησού, μεταφέρθηκε από τον φύλακα άγγελό της στο χώρο του Παραδείσου.

Γι' αυτόν μιλούσε τακτικά στις μοναχές του μοναστηριού της, τονίζοντας με έμφαση πως, η ειρήνη, η χαρά και η ευτυχία που επικρατεί εκεί, δεν συγκρίνονται με καμιά χαρά αυτού του κόσμου.

Μια νύχτα της Μεγάλης Σαρακοστής, η ψυχή της ήταν πάλι παραδομένη τελείως στην αγάπη του Ιησού. Σκεπτόταν το μεγαλείο της ευσπλαχνίας του Θεού, που για να λυτρώσει την πλανεμένη ανθρωπότητα καταδέχτηκε να γίνει άνθρωπος, να υποφέρει τόσα και τόσα βάσανα και στο τέλος να κρεμαστεί σαν κακούργος πάνω στο σταυρό.

Έβλεπε νοερά τα πληγωμένα χέρια και πόδια του Κυρίου της και έσκυβε ταπεινά να τα ασπαστεί και να τα ράνει με τα μύρα των ματιών της. Το ακάνθινο στεφάνι στο θεϊκό Του πρόσωπο, ράγιζε την καρδιά της και τα δάκρυα από τα μάτια της έτρεχαν σαν ποτάμι.

Πόση χαρά πλημμυρίζει τον Κύριο μας, όταν του δίνουν τα παιδιά Του τέτοια

γλυκιά αγάπη! Μαζί Του χαίρονται όλοι οι άγγελοι στον ουρανό και όλοι οι άγιοι.

Για όλους αυτούς που Τον αγαπούν ετοίμασε τον Παράδεισο, τον τόπο της απόλυτης ευτυχίας, θεϊκής ειρήνης και μοναδικής χαράς.

Στον τόπο αυτό, όπου οι μυριάδες των οσίων, αγίων και μαρτύρων κατοικούν, μετέφερε αυτή τη νύχτα και την αγαπημένη δούλη του Θεού Ειρήνη ο φύλακας άγγελος της.

Τα λόγια δεν μπορούν να περιγράψουν την ομορφιά αυτών που είδε. Οι αστραπόμορφοι άγγελοι, οι δοξασμένοι μάρτυρες, το πλήθος των αγίων, που μαζί με τους αγγέλους έψαλλαν ύμνους ευχαριστίας και δοξολογίας, τοπία των οποίων η ομορφιά δεν είχε δει ποτέ ξανά, ήταν ένα μέρος της μοναδικής ωραιότητας του Παραδείσου.

Ανάμεσα στους αγίους αναγνώρισε και τον άγιο Ιωάννη το Θεολόγο, τον αγαπημένο μαθητή του Κυρίου μας, τον οποίο ευλαβείτο πολύ.

Εκείνος, κρατώντας 3 μήλα που έκοψε από ένα θαυμάσιο δέντρο, ήρθε κοντά της, τη χαιρέτησε στο όνομα του Χριστού και της είπε:

- Χαίρε Ειρήνη, δούλη του Χριστού αγαπημένη. Πάρε αυτά τα 3 μήλα του Παραδείσου, για να τα έχεις παρηγοριά στη γη, μέχρι να αναχωρήσεις απ' αυτή. Έτσι πρόσταξε ο Κύριος.

Άπλωσε η αγία Ειρήνη τα χέρια της και πήρε τα τρία αυτά μήλα, που ήταν τόσο διαφορετικά από τα συνηθισμένα. Ήταν πανέμορφα, μεγάλα, με άρωμα και ευωδία μοναδική. Η καρδιά της πήγαινε να σπάσει από ευτυχία.

Πάνω στη χαρά της, ξύπνησε και είδε με έκπληξη να κρατά στα χέρια της τα 3 μήλα του Παραδείσου, που της είχε δώσει ο άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος. Έκλαψε από χαρά και ευχαρίστησε τον αγαπημένο της Ιησού, καθώς και τον αγαπημένο Του μαθητή.

Τα μήλα αυτά τα έδειξε την άλλη μέρα στις αδελφές της μοναχές για να τα ασπαστούν, λέγοντας τους ότι της τα έφερε ένας ναύτης από το νησί της Πάτμου, όπου είχε εξοριστεί ο άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος.

Το ένα από τα τρία μήλα, αφού νήστεψαν πρώτα όλες το έκοψε σε μικρά

κομματάκια και το μοιράστηκαν όλες. Όταν το έκοψαν σε μικρά κομματάκια, ξεχύθηκε τέτοιο άρωμα σε όλο το μοναστήρι, λες και παρασκεύαζαν μύρα. Το ίδιο άρωμα έβγαινε και από το στόμα τους όταν το έτρωγαν.

Το δεύτερο μήλο το έστειλε στον Πατριάρχη.

Το τρίτο μήλο το κράτησε, για παρηγοριά και δύναμη, μέχρι το τέλος της ζωής της. Έκοβε κάθε φορά ένα ελάχιστο κομματάκι και αφού νήστευε πρώτα, το έπαιρνε σαν ευλογία. Κάθε φορά που μεταλάμβανε απ' αυτό, μύριζε άρωμα όλο το μοναστήρι.

Πηγή: osiaeirini.blogspot.com